

סיכומי הדינים העולים ממוסקנת הגמרא בדף היומי

קידושין דף ל"ט למסקנא

דף ל"ט ע"א

א. מותר ללקט בחוץ לארץ ערלה לחבירו שלא בפניו, כדי שיהיה הדבר ספק אצלו, ויוכל לאכלו.

ב. י"א שאין ערלה בחוץ לארץ גם מדרבנן. ורבי יוחנן פסק שהודאי אסור, ועל הספק מורים בצנעא שהוא מותר (אבל לא ידרשוהו ברבים). והוסיף כי יכל האומר אין ערלה בחו"ל, לא יהא לו נין ונכד, משליך חבל בגורל בקהל ה'.

ג. הרכבת אילן אסורה בחוץ לארץ מן התורה, שנשמכה לאיסור הרבעת בהמה (שהיא חובת הגוף). אבל כלאי הכרם וכלאי זרעים מותרים מן התורה בחו"ל, שנאמר 'שדך'. וחכמים אסרו כלאי הכרם בחו"ל שאסורים בהנאה בארץ, אבל כלאי הזרעים המותרים בהנאה בארץ, לא אסרו חכמים בחוצה לארץ.

ד. להלכה אין איסור כלאי הכרם עד שיזרע חיטה שעורה וחרצן במפולת יד.

דף ל"ט ע"ב

א. העושה מצוה אחת יתירה על זכויותיו, מטיבין לו, ומאריכין לו ימיו, ונוחל חיי עולם הבא. ואם אין לו מצוה יתירה על זכויותיו, אין מטיבין לו, ואין מאריכין לו ימיו, ואינו נוחל את הארץ בעולם הבא. ונחלקו אמוראים בביאור דבר זה: לאביי כל שזכויותיו מרובין מעונותיו, מריעין לו בעולם הזה כאילו שרף כל התורה כולה ולא שייר ממנה אות אחת, ומטיבין לו שאמרו הוא שמתקנים לו יום טוב לעולם הבא בכך שנפרעים ממנו עונותיו בעולם הזה. וכל שעונותיו מרובין מזכויותיו, מטיבין לו בעולם הזה כאילו קיים כל התורה כולה ולא חיסר אות אחת, ובכך מכינים לו יום רע לעולם הבא.

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומי

ולרבא נחלקו תנאים בדבר, לתנא במשנתינו מטיבין לו בעולם הזה. ולרבי יעקב אין שכר על שום מצוה בעולם הזה.

ב. אלו דברים שאדם אוכל פירותיהן בעולם הזה, והקרן קיימת לו לעולם הבא, כבוד אב ואם, וגמילות חסדים, והכנסת אורחים, והבאת שלום בין אדם לחבירו, ותלמוד תורה כנגד כולם. ולא כשעשה מצוה זו בלבד, אלא שאם היו זכויותיו וחובותיו שקולים, ואחת ממצוות אלו הן בין זכויותיו, היא מכרעת את הכף כאילו יש לו רוב זכויות.

ג. לרבי יעקב, אין מצוה שכתובה בתורה שמתן שכרה בצדה שאין תחיית המתים תלויה בה, שהרי בכיבוד אב ואם ובשילוח הקן נאמר למען יאריכון ימך ולמען ייטב לך, ומעשה באחד ששלח אותו אביו לעלות לבירה להביא גוזלות, ועלה לבירה על סולם רעוע (שההיזק שכיח בו), ושלח את האם ונטל את הבנים, ובחזירתו נפל ומת, והיכן טובת ואריכות ימיו של זה? אלא למען ייטב לך לעולם שכולו טוב, ולמען יאריכון ימך לעולם שכולו ארוך. ולא יתכן שהיה מהרהר בעבודה זרה שנענשים בה על המחשבה, כי אם יש שכר בעולם הזה, היתה המצוה מגינה עליו שלא יבוא לידי הרהור.

ד. שלוחי מצוה אינן נזוקין לא בהליכתן ולא בחזרתן. ואם הזיקו קבוע, כגון שעלה על סולם רעוע, אין סומכין על הנס, כמו שאמר שמואל על שליחות המקום 'איך אלך ושמע שאול והרגוני'.

ה. אחר יצא לתרבות רעה, ו"א שראה באחד שעלה לבירה בשליחות אביו למצות שילוח הקן, ונפל בחזרתו ומת. ו"א שראה לשונו של חוצפית המתורגמן נגרר על ידי דבר אחר.

ה. הבא דבר עבירה לידו וניצול הימנה, נותנים לו שכר כעושה מצוה.

אשר

אומרים יקרי!

רוח לנו על תיקון מעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכתובת: 7600235@gmail.com

אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il